

нормами міжнародного права, так і національного космічного законодавства, де не існує єдиного визначення космічних об'єктів. Найважливішим критерієм визначення правового статусу космічного об'єкта є його реєстрація, на основі якої вирішуються питання юрисдикції та контролю над космічними об'єктами. Дане питання потребує детальнішого вивчення та вдосконалення правового регулювання.

Література

1. Баймуратов М. О. Міжнародне публічне право / М. О. Баймуратов. – Х.: Одісей, 2008. – 704 с.
2. Космічне право України: збірник національних і міжнародних правових актів / упоряд.: І. П. Андрушко, О. В. Беглий; відп. ред. Н. Р. Малишева та Ю. С. Шемшученко. – 3-тє вид., перероб. і допов. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 352 с.
3. Конвенція про реєстрацію об'єктів, що запускаються в космічний простір [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_253
4. Малишева Н. Р. Космічне право: перспективи розвитку в міжнародному і національно-правовому контекстах / Н. Р. Малишева // Вісник Академії правових наук України. – Х.: Право, 2003. – С. 335-349.
5. Про космічну діяльність: Закон України від 15 листопада 1996 р. № 502/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/main/502/96-%D0%B2%D1%80>

УДК 342.951

Бузун О. О., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Юринець Ю. Л., к.ю.н., доцент

СУТЬ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ УКРАЇНИ

Останнім часом все більше постає питання на світовій арені, так і на вітчизняних просторах особливості адміністративно-правового регулювання цивільної авіації. Як відомо, цивільна авіація представляє своєрідні відносини, що виникають у зв'язку з використанням повітряного простору за допомогою певних повітряних суден, що мають особливий характер.

Поняття правового регулювання є предметом наукових досліджень як теорії права, так і галузевих наук. У науковій літературі визначається, що правове регулювання визначається як здійснюване державою за

допомогою права і сукупності правових засобів упорядкування суспільних відносин, їх юридичне закріплення, охорона і розвиток [1, с. 488].

Розглядаючи предмет правового регулювання можна виділити правові, економічні, політичні та інші суспільні відносини, впорядкування яких не можливе без норм права [2, с. 75].

Все більше об'єктивні чинники розвитку суспільства як в цілому спонукають до виникнення нових відносин та появи відповідного їх правового регулювання. Зосередивши у нашому випадку це відносини, які пов'язані з використанням повітряного простору задля провадження авіаційної діяльності, що є особливим різновидом суспільних відносин, який підпадає під особливе правове регулювання. Так, наприклад, у 2011 р. був прийнятий Повітряний кодекс України, що регулює суспільні відносини у галузі цивільної авіації. Зазначимо, що Повітряний кодекс України – єдиний кодифікований акт, норми якого в основному призначені для врегулювання відносин щодо використання повітряного простору за допомогою повітряних суден [3].

Стосовно адміністративно-правових норм, то в деяких випадках можуть здійснювати функцію регулятора суспільних відносин не тільки у сфері публічного управління, а й в інших сферах. Так, із їх допомогою забезпечується регулювання фінансових, трудових, екологічних та багато інших суспільних відносин, в тому числі і в галузі авіації [4, с. 117].

Розглядаючи адміністративно-правове регулювання діяльності цивільної авіації, слід проаналізувати його функції та зміст. Які характеризують його сутність, мету і завдання.

Як відомо на сьогодні чинний Повітряний кодекс України встановлює правові основи активності в галузі авіації, а державне регулювання діяльності в цій галузі та використання повітряного простору України спрямоване на гарантування безпеки авіації, забезпечення інтересів держави, національної безпеки та потреб суспільства й економіки в повітряних перевезеннях та авіаційних роботах. Гарантованість мети регулювання, що передбачена в преамбульній нормі Повітряного кодексу України досягається шляхом виконання певних специфічних завдань. Такі завдання визначені в Положенні про Міністерство інфраструктури України та Положенні про Державну авіаційну службу, затверджених Указами Президента України [13, 14].

Головними завданнями Міністерства інфраструктури України є формування та забезпечення реалізації державної політики в сферах транспорту (у тому числі авіаційного), використання повітряного простору України. До основних завдань Державної авіаційної служби України можна віднести:

— внесення певних пропозицій щодо формування державної політики у сфері цивільної авіації;

- здійснення державного контролю та нагляду за безпекою в галузі цивільної авіації;
- сертифікація та реєстрація об'єктів і суб'єктів та ліцензування авіаційних перевезень;
- організація перевезень;
- реалізація державної політики та використання повітряного простору;
- організація розроблень нормативно-правової бази для врегулювання в галузі цивільної авіації;
- регулювати використання повітряного простору та організація повітряного руху;
- сприяння впровадженню нової зовнішньоекономічної і міжнародно-правової діяльності цивільної авіації [2, с. 313].

Таким чином, проаналізувавши особливості адміністративно-правового регулювання діяльності цивільної авіації, було розкрито сутність, мету і завдання. Актуальність даної теми виправдана, оскільки цивільна авіація в сфері адміністративно-правового регулювання набуває велике значення на сьогодні, її розвиток хоч і розпочато недавно, проте має великий успіх.

Література

1. Скакун О. Ф. Теорія держави і права: підруч. / О. Ф. Скакун; пер. з рос. – Х.: Консум, 2001. – 656 с.
2. Юридична енциклопедія: у 6 т. / уклад. Ю. С. Шемшученко, М. П. Зюблук, В. П. Горбатенко та ін. – К.: Вид-во «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана, 2003. – Т. 5: П-С. – 2003. – 736 с.
3. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3393-17>
4. Про затвердження Положення про Міністерство інфраструктури України: Указ Президента України від 12 травня 2011 р. № 581/2011 // Офіційний вісник України – 2011. – № 37. – Ст. 1513.
5. Про затвердження Положення про Державну авіаційну службу України: Указ Президента України від 6 квітня 2011 р. № 398/2011 // Офіційний вісник України – 2011. – № 29. – Ст. 1233.